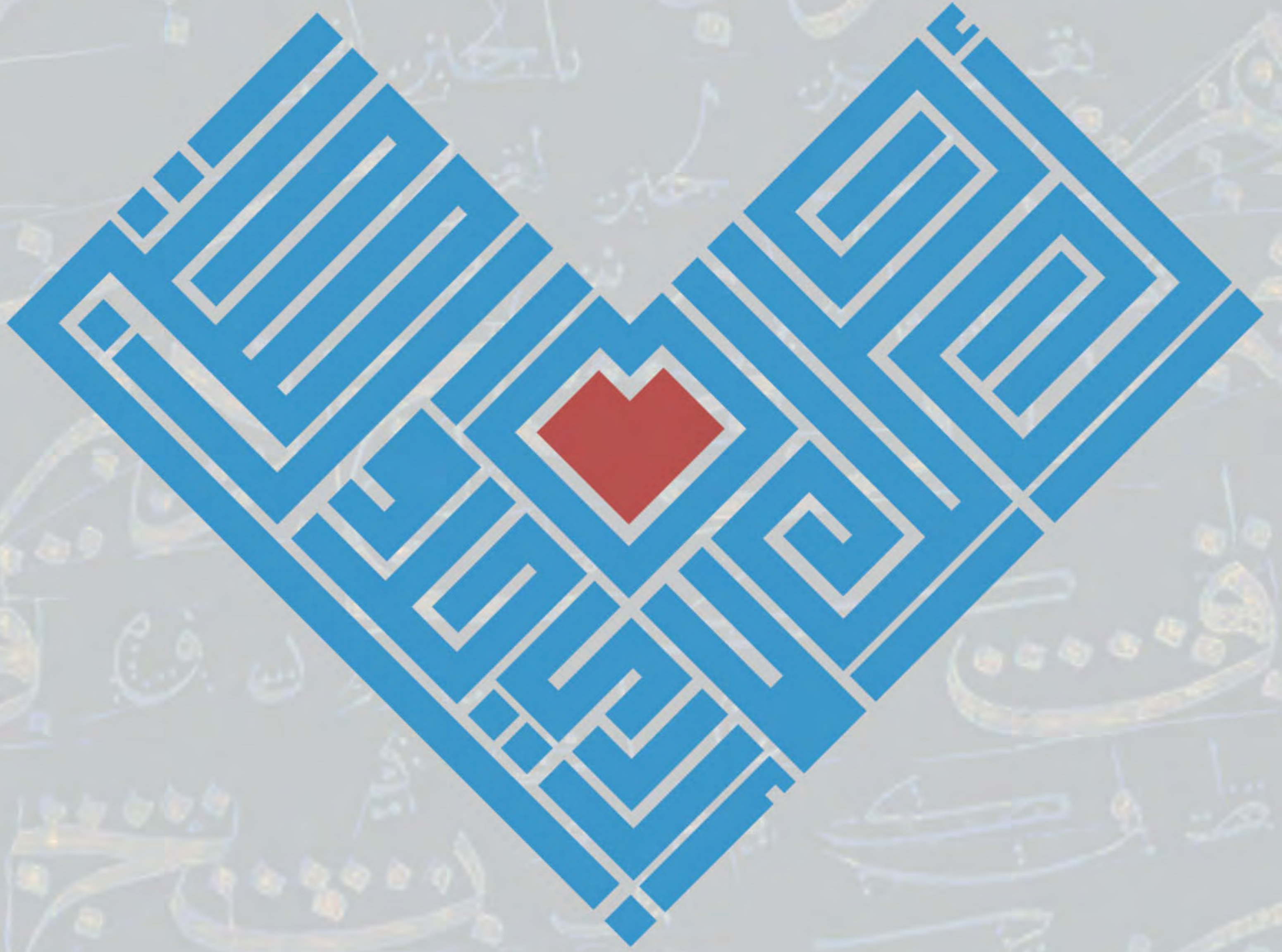

KABIR HELMINSKI

BİLEN KALP

Dönüşümün Sufi Yolu

Çeviri: Dr. Refik Algan

*Hayat Nur Artıran'ın
takrizi ile...*

NI

NEFES

çeviri

İÇİNDEKİLER

TAKRİZ	11
YAZARIN NOTU.....	17
TEŞEKKÜR	19
SÜREÇ VE TAMAMLANMA	22
BİR AŞIĞIN MASALI: HİKÂYE.....	23
POSTMODERN DURUM	24
“Ben”in Krallığı	26
Bilincin Arındırılması.....	29
Günümüze Uygun Bir Maneviyat.....	32
BİR İNSANCA YAŞAMA YOLU.....	36
Vahiy ile Bildirilen İç Deneyim	38
Bir Sentez Olarak Sufizm.....	40
BÜTÜNLENME: DENİZİ İÇEREN DAMLA.....	44
Kâmil / Bütünlenmiş İnsan	47
Bütünlenmenin Yöntembilimi	49
Sufizm Özünde Ne Değildir?	52
Aydınlanmak ve Olgunlaşmak.....	53
Manevi Olarak Bütünlenmiş / Kâmil Bir İnsanın Nitelikleri.....	55
MANEVİ EĞİTİM DÜŞÜNCESİ	58
Verilmiş Olan Yolu İzlemek	59
Sufi Eğitiminin Öncülleri.....	60
AŞK BİLGİSİ.....	64
AŞK EVRENİ.....	65
Aşk Okulu.....	68
AŞK SPEKTRUMU	77

İlişki, Alçakgönüllülük ve Karşılıklı Bağımlılık	81
Uzay ve Zamanın Ötesindeki İlişki	83
DOĞUŞTAN GELEN AŞK VE KUTSALLIK GÜCÜ	85
Kaynağımızın Sevgisi.....	86
Aşk Dini.....	90
HARİTA VE PSİKOLOJİ.....	92
İÇ SAVAŞIM: SUFİ PSİKOLOJİSİNE GÖRE BENLİK'İN YAPISI..	93
BİLEN BİR KALP: İKİ DÜNYA ARASINDAKİ EŞİK	103
Nitelikler Evreni	106
Kalp Temizliği	109
Dış ve İç	112
Kalpten Yaşamak	113
Ego ve Ruh Arasındaki Orta Nokta.....	114
Duyarlı Bilgi Organları.....	116
RUMİ'DEN DERİN DÜŞÜNME TEMALARI	122
KÖKÜ ANIMSAMAK	134
Tanrı'nın İsimleri Yoluyla Anımsamak	136
Kalbin Anımsaması.....	138
Birlik Üzerinde Düşünerek Anımsamak.....	140
Hamd Yoluyla Anımsamak	141
Ahlâk Duyarlığı Yolu ile Anımsamak	141
Teslimiyet ve Birleşme Yolu ile Anımsamak.....	142
ŞEFFAF BENLİK.....	143
Benlik (Nefs)'in Yedi Düzeyi	152
İLİŞKİLER VE TOPLULUK.....	158
ÜZÜMLER BİRBİRLERİNE GÜLÜMSEYEREK OLGUNLAŞIR:	
LİDERLİK VE GRUP SÜRECİ.....	159
Temel Bir Harç Maddesi.....	160
Bir Öğretmen Gereksinimi	162
Liderlik Özellikleri.....	164
Öğretmeni Öğrenciler Oluşturur.....	168
Bir Rehber ile İlişkiyi Geliştirmek	170
Yoğunlaştırılmış Manevi İlişkiler Yolu	172
Sağlıklı Manevi Aile	175
Gerçek Teslimiyet	177

DERVİŞİN YOLU.....	182
SONDADIR BİZİM BAŞLANGICIMIZ: BİR ÖYKÜ.....	189
MANEVİ KONUŞMA	192
YOLUN EDEBİ.....	200
BİR MUHİP, AŞIK, MÜRİD YA DA ŞEYH NEDİR?.....	207
GELENEK VE KAYNAKLARI.....	212
YAŞAYAN KELİME / SÖZ.....	213
Kelime.....	220
Sesteki Huzur.....	224
HZ. MUHAMMED ÖRNEĞİ.....	229
HZ. MUHAMMED'İN SÖZLERİ	234
GÜNLÜK HAYATIN KUTSALLIĞI	237
Günlük Bir Uygulama	241
ZAMANIMIZIN GEREKSİNİMLERİ.....	248
GERÇEKTEN EVRENSEL BİR MANEVİYAT NEDİR?.....	249
RUH YİTİMİ VE RUH OLUŞTURULMASI	259
Ruhun Yeniden İcat Edilmesi	262
Psşik Bölümleme ve Manevi Minimalizm	266
Birleştirici Huzurda Bulunma Duygusu Olarak Ruh	269
VECD VE AYIKLIK.....	276
BU SARHOŞLUK BAŞKA BİR MEYHANEDE BAŞLADI.....	289
İNCE AYIRIMLAR	298
İNSANIN “HU”SU	299
NEFSİNİ KINAMA YOLU: SAHTE BENLİĞİN ÇÖZÜLMESİNDE MELAMİ YAKLAŞIMI.....	307
Nefsini Kınama Yolunun İlkeleri	308
NE İSEN O, OL!	317
Sahte Benliğin Yok Edilmesi.....	318
Benlik Gelişmesi ve Benlik'in Aşılması	320
KALBİN EĞİTİMİ: NESNEL BİLGİ VE MANEVİ AYIRIM	323
TEK BİR IŞIĞIN KIRILMALARI: ÖZDEYİŞLER.....	334
SÖZLÜK.....	341

TAKRİZ

Bilen Kalp: Ruhsal Dönüşümün Sufi Yolu

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın adıyla...

Cenâb-ı Hazret-i Mevlânâ Mesnevî-i Şerîf'inde ilk satırlarına başlarken, “bu bizim hikâyemiz” der. Ruhlar âleminde bu dünyaya sefer etmiş olan insanoğlunun hikâyesi uzundur. Bir tarafta mânâ âlemlerinin hakikati, diğer tarafta ise beşerî hâllerin sancısı ile can çekişen insan, sanki çölde uçuşan bir tüy misalidir. Bu hengâme içinde kurtuluş yolu arayan bir sufi ise ebedî huzurun, kalplere inen ilâhî vahyin nuru ile aydınlanmak olduğunu bilir. “Bilmek” elbette tek başına bir çare değildir; fakat tam bir iman ile ahlâk güzelliğinin en yüce mertebesine erişenler ancak bilenlerdir. Bilmekten maksat ise kendini bilmektir. Bu sebeple de yüce Peygamber Efendimiz, “Nefsini bilen kendini bilir” diyerek bizlere yol göstermiştir.

Amerikalı araştırmacı, yazar, eğitimci, Sufizm ve Mevlvî geleneğinin Batı'daki önde gelen simâlarından *Kabir Helminski*'nin “The Knowing Heart: A Sufi Path of Transformation” isimli orijinal kitabından *Dr. Refik Algan*'ın çevirisiyle Türkçeye tercüme edilmiş olan “Bilen Kalp: Ruhsal Dönüşümün Sufi Yolu” adlı eser, bizlere gerçekten de “bizim hikâyemizi” anlatıyor. Kendimizi bilmenin çeşitli katmanlarını gözler önüne seriyor.

“Senin en şiddetli düşmanın şu iki omuzun arasındaki nef-sindir” hadis-i şerîfiyle Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtu

Vesselâm Efendimiz'in dikkat buyurduğu hakikat bütün insanlığa hitap eder. Nefsi, kalbi, ruhu, akli ve nice sır hâlleriyile vücud bulan insan bu anlaşılması güç, çetrefilli dünyada esasen hem pek cahil hem de pek gafildir. “Bilenle bilmeyen bir olur mu?” âyet-i kerîmesi ile her fırsatta uyarılan insan, bu yönüyle bizâtihi Cenâb-ı Hak tarafından daima hakiki bilgiye ve tefekkürü teşvik edilmiştir.

Kalp, vücut devletinin sultânıdır. Kalbin mânevî bir kurbiyete doğru letâfete erebilmesi için arınması şarttır. Fahr-i Kâinat Efendimiz'in “İnsanın vücudunda bir et parçası vardır. O et parçası iyi olursa bütün vücut iyi olur. O bozulursa bütün vücut bozulur. Dikkat edin! O et parçası kalptir.” meâlindeki hadis-i şerîfini bu bağlamda doğru anlamak gerekir. Kalplerdeki bilgi, sahibini bildiği ile amel etmeye mükellef tutar. Tasavvufî hayatın kemâl bulmuş temsilcilerinden biri olan *Kabir Helminski*'nin “Bilen Kalp” ismi ile bizlere sunmuş olduğu kitap, kapak sayfasına giriş yapan bu başlıkla daha ilk anda, işaret ettiği mânâ itibariyle kalplerimizi titretmeye yetiyor. Tasavvufî öğretinin derin perspektifiyle, birçok âyet-i kerîme, hadîs-i şerif, Hazret-i Mevlânâ ve diğer mânâ erlerinden verilen hikâye ve alıntılarıyla zengin bir içerikle hazırlanan eser, çeşitli başlıklar altında yedi bölümden oluşuyor.

Kendini tanıma ve bilme yolunda psikolojik ve ruhsal dönüşüme etki eden enfüsî ve afakî pek çok faktörün incelendiği ve buna bağlı olarak da pek çok tasavvufî terimin tanım ve açıklamasının yapıldığı bu geniş çalışma, Muhyiddîn İbnü'l-Arabî'ye (ö. 1240) atfedilen bir aşk masalı ile başlıyor. Bu küçücük öyküde, eskilerin “fenâ-fi’ş-şeyh” ve “fenâ-fi’llâh” tabirleriyle ifade buyurduğu, sevgiliye duyulan aşk ile hâlden hâle fenâ bulan bir aşğın, başka bir deyişle mutlak birliğin

içinde kendi benliğini yok eden bir sufinin tekâmülünü müşahede ediyoruz. Denebilir ki, belki de tüm okumalarımızın ve mânevî hayatımızın yegâne gayesi, âdetâ önümüze konmuş ve seyretmeye doyamadığımız bir resim gibi kitabın açılışında, ilk sayfada bizi karşılıyor.

Birbiri ardına devam eden bölümlerde ise kendi ego ve beşerî hâllerimizle yüzleşerek, çeşitli başlıklar altında postmodern durumun getirdikleri, mânevîyat arayışları, aşkın gücü, sufi eğitimi, nefsin yapısı, kalp temizliği, zikir, alçakgönüllülük, teslimiyet, müşid - mürid ilişkisi, dervişlik yolu, sohbet, âdap, Kur'ân, ruh, vecd, semâ, insanın hakikati, nefsin kınanması ve kalbin eğitimi gibi daha pek çok konunun içerisinden geçirilerek sufi hayatın bu uzun macerasına tanıklık ediyoruz. Oldukça geniş bir alanda pek çok soruya cevap veren ve çözüm yollarını işaret eden eser, bu çok kapsamlı yönüyle zihinleri ve kalpleri kuşatmayı fazlasıyla hak ediyor.

İnsanı ve insanın bînihâye hâllerinin ötesindeki mutlak varlığın bilinciyle, tüm hayatı ve mesaisini kendini bilme gayretine sarf eden *Kabir Helminski* gibi bilge bir gönül ehlinin kaleminden arayış içindeki taliplere sunulan bu kitap, İslâm mânevîyatındaki tasavvufî derinliğin Batı'ya tanıtılması ve ulaşması açısından oldukça dikkate değerdir. Orijinal eserin büyük bir özveriyle tercüme edilerek Türk okuyucusuna sunulması ise gökyüzünde parlayan bir aydınlığa parmaklarımızla dokunabilmek kadar bizleri şevk ve iştiyaka sevk eden, takdire şayan bir hizmet olmuştur.

Orijinal İngilizce versiyonu ile 1999'da Amerika'da yayım hayatına giren bu kıymetli çalışma, esasen hepimize bir kez daha bir hakikati tekrar ediyor: Kur'ân mucizesi ve Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtu Vesselâm Efendimiz'den bizle-

re emanet kalan Muhammedî ahlâkın ruhsal yaşantımıza sunduğu şifâ evrenseldir. Doğu’da ve Batı’da bizleri bakî bir selâmete ulaştıracak olan İslâm sufizminin kökleri tek bir kaynaktan beslenir; meyveleri ise tüm insanlığın ihtiyaç duyduğu ilâhî bir nimettir. Bu sebeple Bakara Sûresi’ndeki 115. âyet-i kerîmede, “Doğu da Allah’ındır, Batı da. Nereye dönerseniz dönün Allah’ın yüzü oradadır.” buyrulur.

“Bilen Kalp: Ruhsal Dönüşümün Sufi Yolu” adlı bu eserin sayfalarında dolaşırken, *Kabir Helminski*’nin kalemiyle kalplerimize inen mânevî muhabbetin yanında, inanıyoruz ki yine kendisi gibi bir gönül insanı *Camille Helminski* ile el ele ve omuz omuza sürdürdükleri sufi yaşamdaki rahmet, merhum Mevlvî büyüğü *Süleyman Hayati Dede*, Hazret-i Mevlânâ’nın yirmi birinci kuşak torunu *Celâleddin Bâkir Çelebi* ve daha nice gönül ehli ile yaşanan derin dostlukların feyziyle gelen ilâhî zevkler de tüm okuyucuların kalbine sessizce dokunacaktır.

Şunu da ifade etmek isteriz ki; Âşıklar Sultânı Hazret-i Pîr Mevlânâ bendesi *Kabir Helminski* ve *Camille Helminski*’nin birlikte seneler boyunca sufi yolunda yaydıkları aydınlığı bizim buradan birkaç satırla, sese, söze sığdırmamız imkânsızdır. Fakat bir misal olması açısından, merhum *Mesnevihân Sertarîk Şefik Can Dedemiz*’in doksan yaşının üzerinde, *Kabir Helminski* ve *Camille Helminski*’in gönülden gelen davetlerine icâbet etmek üzere İstanbul’dan Amerika’ya bir seyahat gerçekleştirmiş olması bile bu iki Hak dostunun ne denli samimi bir hizmet içinde olduklarına küçük bir işaret olabilir. Bu fırsatta, *Şefik Can Dedemiz*’in “Cevâhir-i Mesneviyye Mesnevî’den Seçmeler” adlı iki ciltlik eserini “*Bu kitabı Amerika’da Mevlânâ’yı tanıtmak için gayretler sarf eden, birçok kitaplar yazan, büyük insan Kabir Helminski ve*

eşi Camille Helminski Hanımefendi'ye ithaf ediyorum” sözleriyle takdim ettiği bilgisini “Bilen Kalp” okuyucularıyla da paylaşmış olalım.

“Arayan aradığını bulur”, “Âşıklar ölmez!” denir. Hak âşıklarının gölgesinde, bilen kalplerin eşiğinden bizlere ulaşan rahmanî muhabbetin feyz ve bereketi tüm insanlık için sıhhat, birlik ve kardeşliğe vesile olacağına dair inancımız tamdır. Yeter ki bulduklarımızı lâıyıkı ile kalbimizle anlayabilmek ve anladıklarımızı da hayatın içinde inşâ edebilmek bizlere nasip olsun. Böylesi bir hizmet ve gayretle “Bilen Kalp: Ruhsal Dönüşümün Sufi Yolu”nu okuyucuyla buluşturan Nefes Yayınvevi ve emeği geçen herkese de en derin şükranlarımızı sunuyoruz.

Himmet-i âlîlerinin daima üzerimize olmasını murad eylediğimiz, yukarıda kısmen ism-i şeriflerini zikrettiğimiz ve daha nice zikredemediğimiz cümle mânâ büyüklerimizi rahmet, hasret ve şükranla yâd ediyor; ufuklarımızı aydınlatıcı bu değerli kitabı hazırlayan Hak dostu *Kabir Helminski*'yi ve tüm okuyucuları gönül niyâzlarımızla selâmlıyoruz.

Hayat Nur Artıran

1

SÜREÇ VE
TAMAMLANMA

BİR ÂŞIĞIN MASALI: HİKÂYE

Şeyh İbnü'l-Arabî'ye atfedilmiştir...

Bir gün bir Tanrı âşığı, şeyhinin evine gider. Şeyh onunla aşk hakkında konuşmaya başlar. Şeyh konuştuğuca âşık yavaş yavaş erimeye başlar ve damla damla akan bir su oluncaya kadar giderek incelir. Bütün fiziksel varlığı, yerde biraz sudan başka bir şey kalmayana kadar şeyhin önünde çözüdür.

Tam o sırada şeyhin bir arkadaşı odaya girer ve sorar, “Biraz önce gelen arkadaş nerede?” Şeyh, yerdeki suyu gösterir ve “O adam işte bu su!” der.

Bu çeşit bir erime, şaşırtıcı bir “hâl” dönüşümüdür. Adam, yoğunluğundan öylesine kurtulmuştur ki aslı ne ise, ona dönüşmüştür: Bir damla sıvı... Tanrı'nın, “Biz bütün hayatı sudan yarattık.” dediği gibi, başlangıçtaki aslı, insan suretine sudan gelmişti.

Bu âşık, sadece kendi asıl özüne, hayatın kaynağı olan suya dönmüştür. Ve böylece biz de bundan şu sonucu çıkarabiliriz: Âşık, o varlıktır ki her şey onunla hayat kazanır.

POSTMODERN DURUM

İnsanın gerçek ve temel gereksinimleri, yüzyıllar boyunca pek fazla değişmemiştir. Sekiz yüzyıl önce, ilahiyatçı ve bir gizemci olan Ebu Hamid el-Gazali şunu ileri sürmekteydi: “İnsanın olgunlaşması, arınması şu yolla olasıdır ki Tanrı aşkı, insanın kalbini fethetmeli ve ona bütünüyle sahip olmalıdır ve eğer ona tümüyle sahip olamasa bile kalpteki her sevginin üzerinde olup ona hükmetmelidir.”

Bu cümleyi kavramak için bu Tanrı sözcüğünün şu eş anlamlara sahip olduğunu da bilmeliyiz: “Gerçek, hayatın kaynağı, her şeyin en ince hâli. Tanrı aşkı, en büyük Hakikat’ın aşkı”... Bu arayış, dini değil ama Gerçek’i ilgilendirir. “Tanrı aşkı”, bizim en gerçek olanla aramızdaki temel ilişkimizdir.

Yüzyıllar boyunca değişmiş olan, belki de Gerçek’e olan sevginin, Tanrı’ya kalpten duyulan sevginin yerini alabilen ve değiştirebilen kuvvetlerin şekli ve baskısıdır. Ve ileride değişebilecek olan da insanın arınması, olgunlaşması ve mutlu olabilmesi için gerekli bir ölçüt olarak Tanrı aşkı kavramı ve bilgisini insanların tümüyle yitirebilmesidir.

Sufi olmak, bir âşık olmaktır; ama herhangi bir çeşit âşık değildir o. Aşkın bizzat kendisi olabilmemiz için neyi seveceğimizi ve aşkın bizden ne istediğini bilmemiz gerekir, yani bunun için bilgiye gereksinimimiz vardır. Mevlânâ

Celaleddin-i Rumi¹ şunu söyler: “Nesnesiz aşktan daha büyük bir aşk yoktur.”

Geçmişte belki de insanların kendilerini bir parçası hissettikleri ve onlara, kurtuluş, hakikat ya da aydınlanmaya götüren dosdoğru bir yolu sağlayan kozmik bir düzen vardı. Manevi hakikatin sınırlı bir duruma gelmesinden önceki o dönemde, içinde bulunduğu koşullar ne olursa olsun, gerekli ahlâksal ve dinsel görevlerini yerine getirmiş olan herkese İlahi aşk ve merhamet sunuluyordu. Neredeyse herkes, umudun ön koşulunu kendi insanlığı içinde bulabiliyordu.

Bizler ise manevi bir belirsizlik ve büyük karşıtlıklarla dolu bir zamanda yaşıyoruz. Kültürel bir çöküşün işaretlerine tanık oluyoruz ve bir “umut vizyonu”nu özlüyoruz. Postmodern dönemde birçok kişi için bütün dinsel hakikatler, görecelileşmiş bir duruma gelmiş görünüyor; artık hiçbir din, mutlak gözüküyor. Bu durumda, imanlı ve ahlâklı bir hayat bile bir kurtuluş garantisi değil. Adı konmamış endişeler ve suçlarla birlikte yaşıyoruz. Meşgul, yoğun yaşantılarımızın yüzeyinin hemen altında, utanç ve değersizlik duygularına ait alt akımlar dolaşüyor. Evrensel tatmini, bir yaşantı biçiminde, bir meslekte, kendi imajımızda ya da romantik bir ilişkide bulmayı deniyoruz. Bazıları, kendi kendilerini kabul edebilmek, affedic ve anlayışlı olmak için tedavi görüyorlar. Her ne kadar ilahi yargıdan kurtulundusa da yatıştırılmayı reddeden varoluşsal suç, yakamızı bırakmıyor.

Bundan başka, bizleri geniş toplumsal varlıkla bitiştirecek olan ve ortaklaşa paylaşılan hiçbir kültürel mitos ya da bir-

1 Rumi (1207–1273) bütün zamanların en büyük veli ve edebî kişiliklerinden birisidir. Hayatının büyük bir bölümünü, bugün Türkiye’de bulunan Konya’da geçirmiştir. İslâm kültürü içinde, Kur’an’dan sonra en çok onun eserleri okunmaktadır.

leştirici vizyon da bulunmuyor. Dinsel biçim ve kısıtlamalara yapılmış olan kölelik, sadece kişinin kendisine tapınması ya da kişinin zorunlu bir biçimde kendisinden kaçmasıyla yer değiştirerek, hızla ortadan kalkıyor. Kişinin kendi kendisine tapması, birçok biçim içinde kendini gizler: Moda, sağlık ve meslek. Kişinin kendi kendisinden kaçmasına ise yaşantımızı giderek daha çok biçimlendiren büyük endüstriler hizmet ediyor: Profesyonel sporlar, alkol ve uyuşturucular, kumar, medya, cinsellik ve vahşete dönük eğlenceler. Bizleri birleştiren tek şey, sentetik ve parayla yönlendirilen bir “kültür.”

Çoğu insan, kendi kişisel manevi dünya görüşünü, büyük geleneklerin sunmuş olduklarından örnekler olarak oluşturmaya çalışıyor. Bir hemşire tarafından söylenmiş olan bu sözler, birçok insanın deneyimini özetlemektedir: “Dünyadaki manevi yolların çoğuna baktım ve hepsi de neredeyse aynı şeyi söylüyor gibi görünüyorlar. Hiçbirisine de bağlanamadım ve günlük yaşantının ortasında kutsal olanı anımsamak da zor.”

“BEN”İN KRALLIĞI

Aradığımız nedir? İnsan olarak durumumuz, bir acılar ve ölümler dünyası içinde yaşadığımızdır. Ne büyüklükte olursa olsun, hiçbir zevk bu gerçeği olumsuzlayamaz. Zevk vasıtamız, bedenimizdir ve beden de doyum, hastalık ve ölümle bağlıdır.

Cehennem cezasından artık korkmasak bile, kendi hayvansal benliğimizi bir biçimde ele almamız gerekir. İsteklerimizin hangilerinin gerçek ve belki de kalıcı bir mutluluğa götürebileceğini bilmeye çalışıyoruz. “Ne zaman” ve “Ne kadar”ın yeterli olduğunu bilmeye çalışıyoruz; ama hâlâ, bu hayvansal

KABİR HELMINSKI

BİLEN KALP

Dönüşümün Sufi Yolu

Ruhlar âleminden bu dünyaya sefer etmiş olan insanoğlunun hikâyesi uzundur. Bir tarafta mânâ âlemlerinin hakikati, diğer tarafta ise beşerî hâllerin sancısı ile can çekişen insan, sanki çölde uçuşan bir tüy misalidir. Bu hengâme içinde kurtuluş yolu arayan bir sufi ise ebedî huzurun, kalplere inen ilâhî vahyin nuru ile aydınlanmak olduğunu bilir.

“Bilmek” elbette tek başına bir çare değildir fakat tam bir iman ile ahlâk güzelliğinin en yüce mertebesine erişenler ancak bilenlerdir. Bilmekten maksat ise kendini bilmektir.

Bu sebeple de yüce Peygamber Efendimiz, “Nefsini bilen kendini bilir.” diyerek bizlere yol göstermiştir.

Amerikalı araştırmacı, yazar, eğitmen, Sufizm ve Mevlevî geleneğinin Batı’daki önde gelen simalarından *Kabir Helmski*’nin “The Knowing Heart: A Sufi Path of Transformation” isimli orijinal kitabından Türkçeye tercüme edilmiş olan “Bilen Kalp: Dönüşümün Sufi Yolu” adlı eser, bizlere gerçekten de “bizim hikâyemizi” anlatıyor. Kendimizi bilmenin çeşitli katmanlarını gözler önüne seriyor.

Eser, çeşitli başlıklar altında yedi bölümden oluşuyor. Postmodern durumun getirdikleri, mâneviyat arayışları, aşkın gücü, sufi eğitimi, nefsin yapısı, kalp temizliği, zikir, alçakgönüllülük, teslimiyet, mürşid-mürid ilişkisi, dervişlik yolu, sohbet, âdap, Kur’an, ruh, vecd, semâ, insanın hakikati, nefsin kınanması ve kalbin eğitimi gibi daha pek çok konunun içerisinden geçirilerek sufi hayatın bu uzun macerasına tanıklık ediyoruz.

Hayat Nur Artıran

NI
NEFES
çeviri